

מתוק מדבש

כניסת השבת – 16.14
יציאת השבת – 17.25
רבנו תם (72 דקות זמניות) 17.48
(אופק חדרה)

שנה שישית – גיליון 221
פרשת לך לך חש"פ

זמני השיעורים והתפילות
שיעור ביזם שישי – בשעה 15.24 – ישורון
שיעור בשבת בשעה 14.30 – 'בית יוסף'
מנחה בשעה 15.30

ראשון עד חמישי שיעור מ18.30-19.30
המעוניינים בתפילת ערבית בשעה 19.30 נא
להתקשר אלי או לשלוח מייל, תודה!

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פתי' הכנסת 'פית יוסף' ו'ישורון' בעצת אולפן

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

בשיירה אינסופית ארכה היה מיד בא הניח.

הבציה היא עכדי שנה יקרה צרכי לבא הניח...

אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רועי ובין רועך כי אנשים אחים אנחנו (יג', ח') מבאר הש"ה הקדוש

זיע"א: **הקדמה:** נאמר במשלי (ז', יד): 'פוטור מים ראשית מדון ולפני התגלע הריב נטוש'. תחילתו של 'ריב' היא כמו 'פוטור מים' דהיינו סדק קטן בסכר מים, אם לא נתקן אותו מיד הוא יתרחב עד שהסכר יתמוטט מלחץ המים. וכך היא ה'מריבה', אם בתחילתה (כל מריבה מתחילה בעניין קטן) לא יעצרו ויוותרו זה לזה אזי היא עלולה להתרחב עד שאי אפשר יהיה לעצרה.

כמו כן ידוע ש'ריב' הוא זכר ו'מריבה' היא נקבה שמולידה. ולכן אומר הפסוק 'יהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט' ולכן אומר אברהם ללוט 'אל נא תהי מריבה ביני ובינך'. נעצור את העניין כשזה עדיין 'ריב', כדי שלא יהפוך ל'מריבה' שתצא משליטה.

הוסיף מו"ר **הרב דוד משה זצ"ל: הקדמה:** ידוע שאדם שלומד תורה קונה לעצמו חכמה ותבונה וממילא הוא יודע להבליג ולוותר.

כמו כן, ההבדל בין 'ריב' ל'מריבה' הן האותיות 'מה'. וזה שנאמר במדרש 'דעת קנית מה חסרת דעת חסרת מה קנית' כלומר, אם תלמד תורה ותקנה דעת אז 'מה' חסרת, לא תהפוך את ה'ריב' ל'מריבה'. אבל אם 'דעת חסרת' - אין לך תורה אז 'מה קנית' אתה עלול להפוך כל 'ריב' קטן ל'מריבה'.

ושמעתי (ואיני זוכר ממי) תוספת נחמדה: מובא ב'משלי' (כה', ח) 'אל תצא לריב מהר פן מה תעשה באחריתה' וביאר רש"י: פן תבוא לידי (מצב) שלא תדע מה לעשות באחריתה.

אבל לפי הביאור שהבאנו ניתן לבאר 'פן מה תעשה באחריתה' שע"י שתענה ולא תבליג האותיות 'מה' יתווספו ל'ריב' וזה יהפוך ל'מריבה'. ולכן כדאי שתבליג 'פן מה תעשה באחריתה'. **מתוק מנחה**

הרימותי ידי אל ה' א-ל עליון קונה שמים וארץ: אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם (יד', כב', כג')

מדוע אברהם לא מעוניין לקחת מאומה ממלך סדום? רש"י מבאר: שאם ייקח ממנו יהיה נראה כאילו שמלך סדום העשיר את אברהם 'והרי הקב"ה הבטיח לעשרו'. וה'משך חכמה' הביא שאברהם החשיב את רכוש מלך סדום לגזל ולכן לא רצה ליהנות מהם.

ובעניין זה מסופר (עולמות שחרבו - ו'כל מאמינים'): פעם אחת נכנס מנהל מוסד חינוכי לחדרו של הרה"ק 'הדברי

ונברכו בך כל משפחות האדמה (יב', ב')

ומהי הברכה? אומר רש"י: שכל אב יברך את בנו תהא כאברהם. ויש לשאול מדוע דווקא כאברהם? מבאר בדרך צחות בספר 'אוצר אפרים': יהודי 'עם הארץ' (ללא תורה) אומר לבנו 'בני, רצוני שתלמד תורה' אומר לו הבן 'סליחה אבא, אני רוצה להיות עם הארץ כמך' אומר לו אביו 'אז אני מברך אותך שתהיה כמו אברהם אבינו, שהרי גם לאברהם היה אבא ששמו תרח שהיה עם הארץ (ואפילו עובד עבודה זרה) ובכל זאת יצא ממנו בן כמו אברהם אבינו. וכך גם אתה' **מתוק מנחה**

ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדיו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדיו (יג', ו')

המילים 'ולא יכלו לשבת יחדיו' לכאורה מיותרות, שהרי הפסוק אמר כבר 'ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדיו'? וראיתי שני תירוצים בספר 'אבן שלמה' (לרבי שלמה זלמן ארנרייך זצ"ל):

הסבר א': הקב"ה 'השתוקק' לדבר ביחידות עם אברהם אבל לא יכול היה. ומדוע? אומר רש"י (פסוק י') 'וה' אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו' כל זמן שה'רשע' עמו היה הדיבור (עם ה') פורש ממנו.

ולכן נאמרה התוספת 'ולא יכלו לשבת יחדיו' שכביכול הקב"ה בהשתוקקותו לדבר עם אברהם היה 'מוכרח' להביא לפרידתם זה מזה. **מתוק מנחה**

הסבר ב': הקדמה: הפסוק אומר (תהילים פט', כא) 'מצאתי דוד עבדי ודרשו חז"ל (בראשית רבה) והיכן מצאתיו? בסדום.

העניין יובן ע"פ המובא בשם האר"י הקדוש זיע"א שכאשר נשמה גבוהה צריכה לרדת לעולם הזה הקב"ה מוריד אותה דרך 'עסק מכוער' כמו משה רבנו ע"ה שלקח עמרם את דודתו (שעתידה התורה לאסור). וכמו כן יב' השבטים נולדו לנישואי שתי אחיות (שעתידה התורה לאסור) וכמו כן נשמת דוד המלך שיצאה ממעשה לוט שלקח את שתי בנותיו.

ומדוע 'חייב' הקב"ה לעשות כך? כיוון שיש קטרוג גדול על אותה נשמה שלא תרד לעולם השפל הזה. ולכן מזמן הקב"ה 'מעשה מכוער' אשר ממנו לא נראה יציא דבר קדוש וכך המקטרג 'שותק'. וכאשר אין קטרוג יכולה אותה נשמה גבוהה לרדת לעולם.

נמצא, אם כן, שכל סיבת הפרדת לוט מאברהם הייתה ע"מ שלוט ילך לסדום, ושם יארע המעשה שלו עם בנותיו, כדי שמזה תרד לעולם נשמת דוד המלך ע"ה. וזה שאומר המדרש 'והיכן מצאתיו? בסדום'.

ולכן נאמר 'ולא יכלו לשבת יחדיו' כי היה חייב שלוט ילך לסדום שמזה תרד נשמת דוד המלך לעולם. **מתוק מנחה**

ופצונו 'פאת הנשים' מלמא דפריחותא (מדרש, ע'וון ע'ס'א)
אורחיס אקס כל אט יראא היו נותנים ידיים אחד לשני

כאשר חמי ז'ל ישב על כסא ראש העיר, הגיעה ראש הממשלה דאז, הגב' מרגרט טאצ'ר, לביקור ממלכתי במחוז. אבל הייתה בעיה אחת, שאחד העקרונות שלו היו שאינו נותן יד לנשים (כפי שנפסק להלכה) תהיינה אשר תהיינה.

העיתונאים והכתבים שידעו על ההקפדה שלו בזה, המתינו לראות כיצד ייפול דבר, והאם הפעם יחרוג ממנהגו, כיוון שמדובר בטקס דיפלומטי רשמי ממלכתי, ובכללי הדיפלומטיה ידוע שאסור לחרוג כהוא זה מכללי הטקס הנוקשים, ובפרט בתרבות הבריטית לא יעלה על הדעת כל שינוי מהכללים הקבועים.

אבל אצל חמי ז'ל, עמידה על עקרונות הייתה נר לרגליו. אף באירוע כה חשוב לא חשב לוותר על קוצו של יוד, גם לא במחיר של 'מה יאמרו' בכל כלי התקשורת.

הוא שלח שליח דיפלומטי לראש הממשלה שיעדכן אותה מראש על כך שאינו לוחץ ידיים לנשים מסיבות דתיות, ושזה דבר מאוד עקרוני אצלו, ולכן הוא מבקש את התחשבותה.

ואז, בפתח הביקור, לעיני עשרות עיתונאים וצלמים מכל כלי התקשורת, פנתה אליו ראש הממשלה ואמרה (בתרגום לעברית): 'אני מוקסמת ומתפעלת מעמידתך על עקרונותיך הדתיים בלי פשרות'

עוד סיפר נכדו ר' אברהם צבי שליט"א, כי כאשר נבחר לראשות העיר בפעם הראשונה, ביקשו חברי מועצת העיר הלונדונית להלביש אותו בגלימת ראש העיר, אותה גלימה שראשי העיר לדורותיהם לבשו אותה.

הם הופתעו לגלות כי הוא מתנגד ללבוש את הגלימה בכל תוקף, הוא פשוט דרש שלפני שילבש את הגלימה ישלחו אותה לבדיקת שעטנז.

הבעיה הייתה שלהסביר לגויים ולכל חברי המועצה מהו איסור שעטנז לא היה ענין של מה בכך, והדבר הפך לשיחת היום, עד שחשבו לרגע שאולי משהו 'לא בסדר' קרה לראש העיר הנבחר. אך הרב לוונשטיין בשלו אינו מוכן ללבוש את הגלימה עד שתבדק ותימצא נקיה משעטנז. ואכן בבדיקה נמצא כי הגלימה מלאה בשעטנז, הוא הבהיר למועצת העיר ולהנהלת העירייה כי אינו מתכוון ללבוש את הגלימה.

דבריו עוררו רעש גדול, עד כדי כך שחלק מחברי המועצה קמו וקראו לו להתפטר, כיוון שאינו מוכן לקבל על עצמו את הכללים המינימליים והבסיסיים הנדרשים לראשות העיר.

כששמע ראש העיר את הדיבורים האלו, קם מכיסאו ואמר: 'אם חשובה לכם הגלימה, תישארו אתה בלעדי. ואם אני חשוב לכם תישארו איתי בלעדי הגלימה' וכך הוא נשאר לכהן כראש עיר עוד ארבע קדנציות רצופות, המקסימום המותר עפ"י חוק, ללא הגלימה!!!

אחים יקרים! בלי עמידה על עקרונות היהדות לא תהיה יהדות חלילה. אשריו ואשרי חלקו של הרב פירר וכל דומיו. יהי רצון שנישא כולנו את יהדותנו בגאון.

שבת שלום ומבורך!

יואל' מסאטמר זיע"א והתאונן על המצב הכלכלי העגום של המוסד העומד תחת ניהולו, חששו הגדול היה שכעת הוא יאלץ ליטול תרומות ממקורות שאינם כשרים דיים, וכפי שידועה הייתה הסתייגותו של ה'דברי יואל' מנטילת תרומות ממקורות לא כשרים.

השיב לו הרבי 'הנה מצינו שבטרם נשבע אברהם אבינו שלא ליהנות מהממון של מלך סדום 'מחוט ועד שרוך נעל' הוא מקדים להתפלל. וכפי שאומר הפסוק 'הרימותי ידי אל ה' ותרגם האונקלוס 'בצלו' דהיינו בתפילה שלא ייכשל בנטילת ממון שלא הגון.

'אף אתה' הוסיף הרבי ואמר 'לך בעקבותיו של אברהם אבינו והתפלל שתצליח לעמוד בניסיון זה. **מתוך מכתב**!'

ויחשבה לו לצדקה (טו, ו')

חיזוק גדול ניתן לשאוב מדברי בעל הטורים כאן בשם אביו אותו הוא מכנה 'אדוני אבי הרא"ש' (רבנו אשר):

ויחשבה לו לצדקה: ג' במסורה (המילה ויחשבה) הכא (כאן) **ויחשבה לו לצדקה.** ואידך (ועוד) **ויחשבה לזונה** (בראשית לח, טו) גבי תמר. **ויחשבה עלי לשיכורה** (שמואל א' א', יג) גבי חנה.

והיינו דאמר ר' יוסי (שבת קיח, ב'): 'הא חלקי עם מי שחושדין אותו ואין בו' שהרי תמר בשביל שחשדה יהודה זכתה ויצאו ממנה פרץ וזרח, שיצאו מהם מלכים ונביאים. וחנה בשביל שחשדה עלי זכתה ויצא ממנה שמואל. וזהו (ענין שלושת המקורות) בשביל שנחשדו לזונה ולשיכורה נחשב להן לצדקה'.

אז גם את/ה, אם אירע שעמדתם במצב שחשדו בכם על דבר שלא עשיתם, תשמחו בכך ותתפללו שגם מכם יצאו גדולי עולם. **מתוך מכתב**!

רציון וסיפור - האלה היהודית!!!

ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרו (יב, ד')

מדוע מצוין גילו של אברם דווקא ביציאתו מחרו? וראיתי הסבר נפלא בשם רבי יוסף בכור שור זצ"ל (דברי יושר): 'להודיענו שכאשר יצא אברהם מחרו בציוויו של ה' יתברך היה אביו תרח עדיין חי. ולא חש לאהבת אביו ולא לשום דבר אלא רק לרוץ אחר מצוותיו של הקב"ה'.

השבוע שמענו בצער רב על כך שהרב אלימלך פירר שליט"א, אשר מקדיש את חייו לעזרה ולהכוונת חולים ללא משוא פנים וללא הבדל עדתי ומגדרי אחר, נאלץ לדאבון לב לבטל את אירוע ההתרמה לארגונו המפורסם 'עזרה ומרפא' בגלל עמידתו התקיפה על אי השמעת שירת נשים בפני גברים באירוע כפי שנפסק בהלכה היהודית אשר הרב וכולנו מחויבים אליה.

בהקשר לכך ולדמותו של אברהם אבינו ע"ה להלן מעשה נפלא ומכונן שהתרחש בלונדון עם הרב יוסף לוונשטיין ז"ל, אחד מפארי עסקניה של 'אגודת ישראל' העולמית.

הרב לוונשטיין, שימש במשך עשרות שנים כחבר מועצת 'הקני' - אחד מרבעיה הגדולים של לונדון, ובשנת תשנ"ב, נבחר (על ידי חברי המועצה) לכהן כראש העירייה וכך סיפר חתנו הרב נפתלי מאיר פאלק שליט"א (יחד נאמן' תשע"ה):

לעילוי נשמת: / אמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל - יעקב בן רבקה ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן ציחלה ז"ל

להעלאת: דקל מלכה - להעלחה בכל / אורי ישראל - רפואה שלימה
אדיר בן רוגית - רפואה שלימה / אהרון בן מסעודה - רפואה שלימה
אברהם בן רחל - לברכה והעלחה / אורי כהן - לברכה והעלחה